

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12974/2022
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., кога заступа Игор Прокоповић адвокат из ..., против туженог А.Д. „Електро mreжа Србије“ из Београда, кога заступа мр Србољуб Стефановић адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 491/22 од 22.02.2022. године, на седници одржаној 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 491/22 од 22.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 491/22 од 22.02.2022. године.

Свака странка сноси своје трошкове поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4403/2018 од 18.10.2021. године, ставом прим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да тужени има право стварне службености на послужном добру тужиоца – к.п. .. уписаној у л.н. .. к.о. ... у површини, мерама и границама како је описано тим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу 34.344,00 динара на име накнаде за коришћење права службености са законском затезном каматом од 18.10.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка од 253.653,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је ставом четвртим одбијен захтев за камату на досуђени износ трошкова за период од пресуђења до извршности.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 491/22 од 22.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена означена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбачена тужба.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући

се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП (посебна ревизија), са предлогом да се ревизија сматра дозвољеном и усвоји.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Посебна ревизија, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), је изузетно правно средство које се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату тужиоцу накнаде за стварну службеност конституисану у корист туженог провођењем надземних електроенергетских водова далековода преко парцеле тужиоца. По оцени Врховног суда, у овом спору није потребно одлучивати о посебној ревизији туженог ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, а тужени ревизијом не указује на другачије одлуке другостепених судова или овог суда. Ревизијски суд је у више својих одлука изразио став да је правни основ потраживања накнаде од туженог због провођења каблова електричне енергије ваздушним путем изнад земљишта које није у својини туженог стварноправног карактера јер се ради о конституисању законске стварне службености на основу члана 51. Закона о основама својинско-правних односа, за коју се накнада одређује у парничном поступку применом члана 53. став 3. тог закона и да то потраживање застарева у општем року застарелости из члана 371. Закона о облигационим односима који почиње да тече, имајући у виду одредбу члана 158. Закона о планирању и изградњи (према којој се објекат може користити по претходно прибављеној употребној дозволи, која се издаје када се утврди да је објекат, односно његов део подобан за употребу), од дана доношења решења којим се инвеститору одобрава употреба далековода, пре чијег издавања далековод није могао бити стављен у функцију и коришћен за пренос електричне енергије.

С обзиром на изложено, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији из става трећег изреке овог решења донета је на основу члана 165. став 1. ЗПП, у вези са чл. 153. став 1. и 154. став 1. ЗПП, имајући у виду да тужени није успео у поступку по овом правном леку, а да трошкови за састав одговора на ревизију нису били потребни.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић